

[H. F. Ulrichsen.]

Indkøb, som det ikke er nødvendigt at tage til Købstaden for.

Det vil ogsaa ved denne Lejlighed være naturligt at gøre opmærksom paa, at Ruteautomobil- og Automobilvennerne i alt Fald stiller i høj Grad forskellige Krav til Baner og til Biler. De fleste Ruteautomobil-linier befares kun af 2, højst 3 Vogne pr. Dag i hver Retning, medens man for selv den mindste Banes Vedkommende stiller Kravet om 3 Tog som Minimum og aldrig er tilfreds, hvis ikke der er 5. Vi ved desuden alle sammen, at man forlanger saa vidt muligt kun at være 4 i en Kupé i Jernbanetogene, i hvert Fald nødigt vil være 6, medens man i Ruteautomobilerne ikke gør Vrøvl, selv om der bogstavelig talt ikke er en eneste Plads tilovers eller Vognen er fuldstændig overfyldt.

Jeg vil gerne med Henblik paa fremtidige Diskussioner om disse Problemer gøre opmærksom paa, at samtlige nogle og halvtreds Privatbaners Underskud kun har beløbet sig til noget under halvanden Million Kroner. Dette Beløb er forholdsvis ringe. Hvis man gør en hel Række Vognmandsforretningers Driftsresultater op paa samme Basis, det vil sige saaledes, at de paagældende Forretninger skulde yde deres Personale forsvarlige Lønninger og give dem forsvarlig Arbejdstid, og hvis de paagældende Forretninger desuden skulde betale deres Vogne — og det er jo dog saaledes, at Jernbaneforetagender betaler deres Materiel —, er der ingen Tvivl om, at saa vilde man for disse Foretagenders Vedkommende komme op paa Underskud eller Tilskud, hvad man nu vil kalde det, af tilsvarende Størrelse som samtlige Privatbaners.

Med Hensyn til det trafikale vil jeg gerne udtrykke min Glæde over det trafikale Fremskridt, som vi har læst om i Dagbladene i disse Dage, Resultatet af den sidste Køreplanskonference, ved hvilken det endelig er lykkedes at faa Løfte om en Etablering af en fornuftig Forbindelse med det sydlige Udland, saaledes at man ikke skal tvinges til at tilbringe lang Tid i Berlin, men straks kan komme videre i Europa med de store Tog. Jeg benytter denne Lejlighed til at sige, at det undrer mig noget, at Pressen og Publikum er tilbøjelige til i saa høj Grad at knytte alt, hvad der sker for Jernbanedriftens Vedkommende, til et bestemt Navn, altsaa til Generaldirektør Knutzens Navn. Den paagældende Embedsmand, der staar i Spidsen for vore Baner, er saa klog en Mand, at han sikkert ikke er glad over ved enhver

Lejlighed at se sit Navn i Forbindelse med alle mulige trafikale Fremskridt.

Jeg har f. Eks. set, at man til ham har knyttet Ting som Lillebæltsbroen og Elektrificeringen af Nærtrafikken, Ting, som han ikke havde noget som helst at gøre med. Jeg gaar ud fra, og tror ogsaa, at han tog offentlig Afstand derfra, men jeg synes, denne Personkultus kan blive farlig, i det Øjeblik man er misfornøjet med en Ting; saa vil man med samme Begrundelse, eller Mangel paa Begrundelse, hævde, at det er den paagældende Person og ikke Institutionen, der har taget fejl.

Jeg tror, at det vilde være praktisk, hvis man for Statsbanernes Vedkommende — det gælder for Resten ogsaa en hel Del andre offentlige Institutioner — i noget mindre Grad knyttede det, der skete, til Personerne. Det er uheldigt, hvis Embedsmændene, selv om det er mod deres Vilje og Vidende, i saa høj Grad opreklameres, og, som sagt, naar det gaar opad den ene Dag, kan det let gaa nedad den anden Dag, og det vilde være heldigt, om man i Almindelighed i den offentlige Diskussion talte noget mere om Sagerne, om Institutionerne og om Embedsmændene i Almindelighed uden at trække dem personligt frem i saa høj Grad.

Jeg vil ligesom det ærede Medlem Hr. Chr. Christiansen udtale min Glæde over den nye Trafikforbindelse, der er skabt i Jylland. Det er, som en Del af dem, der interesserer sig for det jyske Trafikproblem, vil vide, en Virkeliggørelse af et Ønske, som i lang Tid har været næret i Dele af Jylland og gennem en lang Aarrække er blevet fremført ikke mindst af Dr. Winge i Aarhus og af de jyske Turistforeninger: om at faa skabt en hurtig Forbindelse fra Frederikshavn ned til Tyskland. Men jeg vil i samme Aandedræt sige, at jeg er meget betænkelig ved de mange Krav, der nu fremkommer rundt omkring i Provinspressen om, at det Tog, som man saa flot og pompøst har kaldt „Nordpilen“ — det er i Virkeligheden ikke saa flot indrettet, men har faaet et fornemt Reklamenavn —, skal standse en hel Mængde andre Steder end dem, hvor det standser efter den gældende Køreplan.

Der er en uheldig Tendens til altid at forlange, at de hurtiggaaende Tog skal stoppe. Vi har allerede set, at Lyntogsprincippet til en vis Grad er forfusket, fordi man har bøjet sig for lokale Krav rundt omkring fra. Det vilde være meget uheldigt, hvis man lyttede til de Krav, der nu er fremkommet om, at „Nordpilen“ skal